

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. V. Præceptiones geminæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

Perfidissimi Judæi perseverantiam Christi argumento in speciem non leventantes, Si Rex Israël est, ajunt, descendat nunc de cruce, & credimus ei. Alios salvos fecit, se saluum faciat, si hic est Christus Dei electus. His Augustinus cum patribus appositisimè respondens, Propter hoc ipsum, inquit, non descendit de cruce, quoniam filius Dei est. Propter hoc enim venit, ut crucifigeretur pro nobis. Plus fecit in cruce mangendo, quàm fecisset de cruce descendendo. Multo enim majus fuit, lapide ad monumentum apposito mortuum resurgere, quàm de cruce vivum descendere. In crucem ascendit Filius Dei, ut crucis tormentum non inciperet tantum, sed consummaret. Es alienum omne Christus usque ad novissimum quadrantem exsolvit. Fit nonnumquam ut ad vesperum quis perpotet, denique non habeat unde symbola solvat. Caupo in hominem manus injicit, qui maluisset in marsupium, & domo exire prohibet, dum velle reat symposium, vel pelle. In paradiso nos omni majoribus nostris intemperanter convivari superis: convivii erat symbola, mors æterna; qui hanc justitiæ divinæ solveret, nemo unus fuit. Christus igitur nostrum omnium vicem tanti nominis reus, & è creditore debitor, quæ non rapuit, tunc exsolvebat, idque perfectissimè: Consummatum est.

Hac liberalitate rex noster Adriani Imperatoris munificentiam infinitè superavit. Compererat Adrianus, plurimos civium ingentem vim nummorum æratio suo debere. Eos igitur omnes convocari, & unâ pyram maximam strui præcepit atque accendi. Nemo non pavida solutionem explicavit. Jam capite censebat. At Caesar præscriptiones omnium & syngphas in medios ignes conjiciens, Bono animo cives estote, inquit, & hilares domum redite; omnium vestrum nomina jam expedita, jam expuncta sunt, Vulcani mementote gratias. Rex cæli pyram statuit quadrangulam, magna suis ipse humeris congestis, & ignem immensi ænotis excitavit, hinc nostras omnes syngphas liberalitate summâ combussit. Nemo nostrum fuit, qui non decies centena milia talentum auri, hoc est, æternam mortem, deberet huic creditori. Ah, quantum hoc æris alieni nullis faculis enumerandi! nemo hominum erat solvendo. Christus igitur delens, quod adversus nos erat, chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci. Quapropter æquo, sed & grato simus animo, explicita est solutio, enumeratum pretium, & consummatum est. Aspiciamus in auctorem fidei, & consummatorem Jesum. Hic subinde præceptiones quinque apponimus.

Ad Coloss. cap. 2. v. 14.

Ad Hebr. cap. 12. v. 2.

I. Præceptio: Principiū ducē a Deo ducēdum, I. Principium omne a Deo ducendum, omnis finis reducendus in Deum. Apoc. cap. 1. vers. 8. † Maro scilog. 3. ante ipsum Theocritus in Encomio Ptolemæi Lagi 1. dyll. 17. * Circumcurrens linea, circumferentia. Tertull. 1. de coronâ militis, cap. 3. sine, mihi pag. 342.

S. V. Præceptiones geminae.

I. Principium omne a Deo ducendum, omnis finis reducendus in Deum. Ego sum A & Ω, principium & finis, dicit Dominus Deus, qui est, & qui venturus est, omnipotens. Omnium ferè gentium sensus est:

Ab Iove principium Musæ, Jovis omnia plena. †

Deus & centrum nostrum, & periphæria est. Nos sapissimè lineas curvas ducimus, & incassam aut etiam cum damno laboramus, quia nec a Deo incipimus, nec cum Deo finimus. A centro ad quamcumque periphæriam partem linea recta ducitur. Res Euclidi certa, & per se nota. Ita incipere cum Deo & in Deo finire omnia, animi recti haud fallax argumentum est. Sanctissimi quique hoc legis instar religiosissimè observarunt, nihil unquam operæ vel laboris sibi sumpserunt, nullam auspiciati actionem, quin divinam poscerent opem.

Quod Tertullianus de primævo Christianorum more asserens: Ad omnem aditum & exitum, ad vestitum & calceatum, ad lavacra, ad mensas, ad lumina, ad cubilia, ad sedilia, quamcumque nos conversatio exerceat, frontem crucis signaculo verimus. Quid hoc aliud, quàm omnis actionis principium a Christo crucifixo petere? Ab hoc ordiri, cum hoc finire omnia, imbecillitas nostra nos jubet. Nec

A ignoramus nobis dictum: Sine me nihil potestis facere. Ab hoc ipso vana est omnis actio. Ita qui cepit in nobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. Aspiciamus ergo assiduè in auctorem fidei & consummatorem Jesum.

II. Scripturæ sunt implendæ. Dixerat suis Christus è Zachariæ vaticinio: Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis. Dixerat super mensam in ipsa cenâ: Filius hominis vadit, sicut scriptum est de illo. Dixerat in oliveto: Quomodo implebuntur scripturæ, quia sic oportet fieri. Omnia de se vaticinia Christus ante oculos posita semper habuit, nec quidquam intermisit, dum expletis omnibus videret liceret dicere: Consummatum est. Nos pariter nos ipsos, idem idem excitemus his ipsis vocibus: Scriptum est de te, scriptum est. Nam Deus de quovis hominum (ita loquitur) ab omni æternitate arcanum scriptis libellum, in quo vel ad extremum apicem perscriptum est, quidquid hæcenus vel fecimus, vel passi sumus. Dux sunt partes hujus libelli, promeritorum una, delictorum altera. Si quid jam obveniat peferendum, ipse sibi quæque dicat: Scriptum est: tibi vis? scriptum est. Quid reluctaris? frustra est: scriptum est, quoniam sic oportet fieri. Calicem, quem dedit tibi Pater, non bibes? Tuam voluntatem divinæ, obsecro, subijunge, quoniam sic scriptum est. Quidquid penatum nobis subeundum est, à voluntate divinâ est. Promptè igitur velimus, quod vult Deus. Omnia, inquit Augustinus, ad divinam providentiæ regimen referantur, que stulti quasi casu & temere, nulla divinâ admiratione fieri putant. Quæ Gregorius Magnus elegantissimè confirmans, Deus cum semper omnipotens, inquit, sic intendit omnibus, ut adsit singulis, sic adest singulis, ut simul omnibus nunquam desit. Sic itaque exteriora circumdat, ut interiora impleat; sic interiora implet, ut exteriora circumdat; sic summa regit, ut ima non deserat; sic imi præsens est, ut à superioribus non recedat; sic latet in sua specie, ut tamen cognoscatur in operatione; sic cognoscitur in suo opere, ut tamen comprehendi non valeat à cognoscentis estimatione; sic adest ut videri nequeat; sic videri non valet, ut tamen ejus præsentiam ipsa ejus judicia testentur. Omnia, minima, maxima maxima prævidit & præcivit Deus, hinc omnia ordinatissimè ac sapientissimè disponit & gubernat nostro bono.

Sed obijcias, quod passim ubique solet obijci: Si Deus velit, ut omnem pœnam patienter perferamus, cur morbo, cur hostibus, cur incendiis, &c. resistimus? Ajo primò: Quia nescimus, quousque progressura sit Dei voluntas. Fortassis voluit tantum incendi domum, non comburi; me unum dumtaxat alterumve diem ægrotare; hostem mœnibus imminere, ad portas pervenire, non urbe potiri. Addo: Cum resistimus, non voluntati divinæ, sed aut nostræ, aut aliorum culpæ resistimus. Exemplo rem demonstramus. Est qui nimio potu sibi morbum accersit: cum iste pharmacum sumit, non Dei decretis, sed suæ intemperantiæ resistit. Ita in bellis non Dei voluntati, quæ bella immittit, sed aliorum resistitur perverstati.

Hinc Epictetus sapienter prorsus ac piè, Semper, inquit, illud potius volo quod fit: melius enim id judico quod Deus vult, quàm quod ego. Adhæreo illi, ut minister & pedisequus, cum illo desidero, cum illo expeto: deniq; quod ille vult, idem ipse volo. Quid nos, ô Christiani, sentire par est & dicere?

Tu igitur, mi homo, vade, patere, imò & morere, ut impleantur Scripturæ quas Deus ab æterno de te, de me, de nobis omnibus scripsit. Aspice in auctorem fidei, & consummatorem Jesum. Nec antè patientiæ finem opta, quàm dicere liceat. Consummatum est.

S. VI. Dux præceptiones alia.

III. Quotidiana in agendo perseverantia est necessaria. Hæc, quam diximus, Perseverantia tribus omnino modis coronat opus, agendo, pariendo, consummando. Agendo prima triumphat Perseverantia.